

INTERVIEW Rijzende ster van Den Helder naar Den Haag

Wie denkt Harmen Krul wel dat-ie is?

Hij is net raadslid en hoppa: de 26-jarige marineofficier en CDA'er Harmen Krul staat zomaar op een verkiesbare plek voor de Tweede Kamer. Hoe dat zo en wat wil hij doe in Den Haag? Enne, wie denkt deze Harmen Krul wel dat-ie is?

Hedzer Faber
h.faber@mediahuis.nl

Tot 2017 had nog niemand van Harmen Krul gehoord. Dat wil zeggen: hij haalde al eens de krant in een voorleeswedstrijd in de bieb en natuurlijk kenden ze hem op Huisduinen, bij FC Den Helder, bij Odeklonje en de marine... maar niet bij het grote publiek.

Wie hem wel kende, was CDA-minister Raymond Knops, toen nog net Kamerlid en met net als Krul een christendemocraat met een defensieachtergrond. Bij een partijbijeenkomst in Den Helder leek het Knops en nog zo'n prominent militair CDA-lid, voormalig vice-admiraal Matthieu Borsboom, aardig om een jonge militair een zegje te laten doen.

Dat was Harmen Krul. Vers van het KIM. En Raymond Knops zag het meteen. Hij was onder de indruk van de jonge Nieuwedieper. Die vlotte babbel, de bevoegenheid, de zelfverzekerdheid, de natuurlijke autoriteit die je misschien niet meteen verwacht bij een blaag van 22 jaar en nog een knappe kop ook.

Hier stond een politiek talent waar het CDA nog wel eens wat aan zou kunnen hebben. Het was Knops die Krul scoutte voor de politiek.

Weliswaar was Harmen Krul al sinds zijn zestiende lid van deze partij - wat bijzonder is - maar hij had naar eigen zeggen nog geen moment gedacht om zelf de politiek in te gaan.

„Maar Raymond Knops zag het in me. Hij zei tegen het lokale bestuur: deze man moet je hebben. En voor ik het wist, was ik lijsttrekker voor Den Helder.”

Slangenkuil

In die roerige politiek in Den Helder. Vraag iedereen die iets weet van politiek, waar ook in de provincie of zelfs daarbuiten, en bij het horen van de naam van deze stad krijg je termen terug als 'slangenkuil', 'wespennest' en 'afbreukrisico'. De arena van vliegen afvangen, ruzie, intriges, partijsplittingen, gebroken beloften en gevallen wethouders.

„Toen bekend werd dat ik de politiek in ging in Den Helder, ben ik meer gecondoleerd dan gefeliciteerd”, blikt Krul nu terug. Zoals meestal, met een brede lach op z'n gezicht, maar daarom niet minder serieus. „En toch. Ik weet nog dat we in de Morgensterkerk stonden. Voor het verkiezingsdebat van het

Noordhollands Dagblad. Toen wist ik wel: dit is het. Dit is wat ik wil doen. En dat was ook het eerste moment dat ik dacht: ik moet de Tweede Kamer in.”

En hij stond niet alleen in dat idee. Door de wol geveerde politici zagen hoe dat broekje van het CDA - onberispelijk gekapt en keurig jasje-dasje - welbespraakt de show stal en verbaal de vloer aanveegde met zijn opponent van nieuwkomer PVV. Wie denkt die jongen wel dat-ie is, zou je denken. Maar vanaf dag één stond hij er. Strijdbaar, strijdlustig. Net zo netjes als zijn outfit, maar ook niet mis te verstaan en met de vanzelfsprekende autoriteit die je zo'n joch niet meteen zou verwachten.

Op de lijst!

Tweeënhalf jaar later. Als we elkaar spreken is het dinsdagmiddag, we zitten op de redactie. Automatenkoffie uit papieren bekert. Het is net bekend geworden: hij staat op de lijst! Als enige twintiger in de top-20. De telefoon van Harmen Krul staat op stil, maar de berichten blijven komen. Veel felicitaties en een paar zure opmerkingen. Eigenlijk is het weer, voor een minderheid, maar toch: wie denkt die Harmen Krul wel dat-ie is?

Noem hem 'golden boy' of zelfs opportunist. Hij blijft er kalm onder.

Relativerend: „Na de dood van mijn vader... Ik was twaalf... Misschien heeft dat wel gemaakt dat ik vond dat ik zelf moest bedenken wat belangrijk is in het leven. Welke waarden. Ik kom uit een heel rood nest. Mijn zus Annelees is hartstikke GroenLinks, al gaat ze voor mij deze verkiezingen een keer een uitzondering maken. Maar dus, ik kwam bij het CDA uit. Niet vanwege het geloof - ik geloof in God maar dat zie ik los van de politiek. Meer vanuit het idee dat iedereen zelf verantwoordelijk is om iets van zijn leven te maken. Dat is een. Maar ook omzien naar een ander. Dat is het. Dat is waarom ik voor defensie wilde werken en dat is ook waarom ik nu de Kamer in wil.”

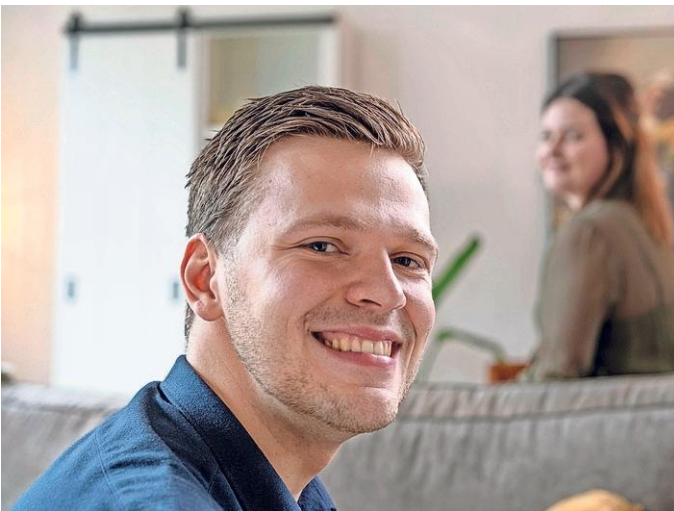
'Pang-pang'

Krul vindt dezelfde waarden bij de krijgsmacht als op het politieke strijdtoneel, wil hij maar zeggen. Dienstbaar zijn aan de samenleving en de vrijheden van de mensen die daar deel van uitmaken. Klinkt misschien hoogdravend of filosofisch, excuseert Krul zich, maar in de kern komt het daar op neer. „Oké, meer concreet. Ik heb

De lijst en de kansen

De CDA-kieslijst voor de Tweede Kamer wordt aangevoerd door minister Hugo de Jonge, zijn uitdager voor het lijsttrekkerschap Pieter Omtzigt op twee en minister Raymond Knops op vijf. Krul vindt provinciegenoten op zes (Pieter Heerma, Purmerend) en zeven (Mona Keijzer, Volendam) en de Schager wethouder Jelle Beemsterboer op 28. Voor de Tuitjenhorner was dat een teleurstelling. Hij zet nu in op een stevige persoonlijke campagne, want plek 28 is normaliter geen verkiesbare plek. Het CDA staat nu op 19 zetels, in de peilingen nog iets lager. Bij regeringsdeelname komen er doorgaans weer zetels vrij. Dat maakt dat Krul ook niet zeker is van een zetel met zijn twintigste plek, maar hij heeft wel een gerede kans. Bij de laatste zes kabinetten was het CDA er vijf keer bij.

de laatste jaren gewerkt als officier gevechtslogistiek van het Korps Mariniers. Dan is je werk: zorgen dat die mariniers de juiste spullen moeten hebben. Maar. Militairen die pang-pang moeten roepen. Dat gebeurt dus echt. Ik was er bij en het is verschrikkelijk. Dat je mensen vraagt om hun leven te wagen om te vechten voor onze vrijheid en ze niet de spullen geeft die ze nodig hebben. Dat kan gewoon niet, echt niet. En als je daar iets aan wilt doen, dan moet je in de Tweede Kamer zijn.”

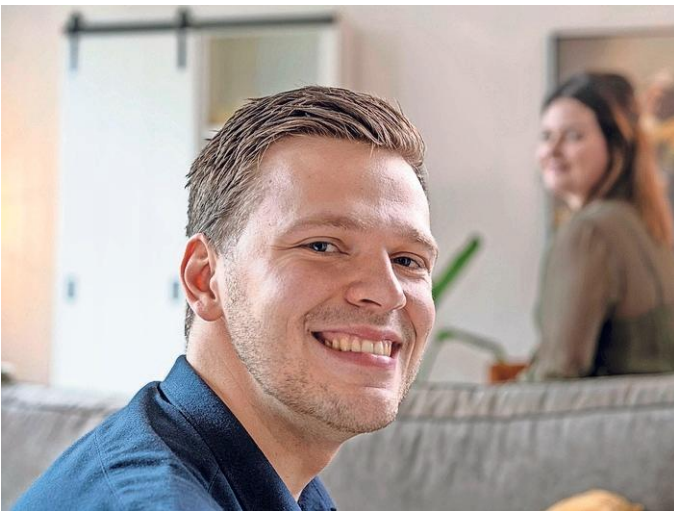
De laatste acht maanden ongeveer heeft Krul hier in alle stilte naartoe gewerkt, dat kandidaat-Kamerlidmaatschap. Waar zijn collega Jelle Beemsterboer uit Tuitjenhorn zich in juni al manmoedig presenteerde als 'onze man in Den Haag' voor Noord-Holland Noord, hield Krul zich koest. Achter de schermen sonderen en zijn contacten aanspreken. Te beginnen met de CDJA, de CDA-jongeren en tot en met de eigen defensie-minis-

ter, Ank Bijleveld aan toe. „Ja, eigenlijk ondenkbaar natuurlijk. Dat je als luitenant ter zee even belt met de minister. Maar binnen onze partij zijn die lijnen wel zo kort. Ik heb me ook gesteund gevoeld door Koen Schuiling, onze oude burgemeester.”

Hij mist hem nog wel eens, be- kent Krul. Koen Schuiling en hij hadden best wat gemeen.

De behoefte om iets te doen aan die politieke cultuur van vliegen afvangen en elkaar de maat nemen.

En opeens staat-ie er op. Harmen Krul uit Den Helder op een verkiesbare plek op de CDA-kieslijst voor de **Tweede Kamer**

Harmen Krul: „Toen ik de politiek in ging, ben ik meer gecondoleerd dan gefeliciteerd.” Rechtsonder: bij het debat in de Morgensterkerk.

FOTO'S PETER VAN AALST

verkiezingswinnaar Beter voor Den Helder als dominante partij en het CDA als goede tweede. En tot iedereen verbazing was dit gelegenheidshuwelijk in staat om een compromis te bereiken dat de Helderse politiek, ja zelfs de stad al drie decennia spleet: het stadhuisdossier. Het gaat gebeuren: er komt toch een nieuw stadhuis, op de historische Oude Rijkswerv in de stad.

Hoewel: in Den Helder weet je het natuurlijk nooit. Vanuit de oppositie is stevige kritiek op het onvermurwbare machtsblok dat de coalitie vormt. Een coalitie die zo'n brede basis vormt dat het nauwelijks uitmaakt als er een kikker uit de kruiwagen springt. De Seniorpartij stapte uit de coalitie.

Maar geen crisis. Er was nog een meerderheid, de Senioren-wethouder werd omgekat tot die van Beter voor Den Helder en door op de ingezette koers.

Ondertussen lijkt het er niet op dat het nieuwe stadhuis klaar is voor de volgende verkiezingen. Wie zegt ons niet dat dit ambitieuze plan door een volgende coalitie wordt teruggedraaid? „Een onomkeerbaar besluit, dat bestaat niet in Den Helder, dat klopt. Maar het stadhuis is wel een voorbeeld van hoe je vanuit alle gezindten samen een compromis kunt sluiten. Ik wil er in geloven dat we dat kunnen in Den Helder en daar ben ik ook van overtuigd. Het is maar een gebouw, maar het staat voor iets veel groters. Dat we ook in de Helderse politiek in staat zijn tot bruggen bouwen en verbinden. Een compromis wordt vaak nog wel gezien als iets negatiefs. Maar zo zie ik dat niet. Een compromis is het bewijs van samenwerking.”

En straks in Den Haag. Stel, je mag drie dingen van vandaag op

morgen veranderen. Wat wordt dat?

„1. Stoppen met het leenstelsel voor studenten. 2. Een einde aan de doorgeschoten flexibilisering van de arbeidsmarkt. Oftewel: meer vaste banen. en 3. Een eerlijke woningmarkt.”

Want?

„Bedenk je even hoe jongeren van nu volwassen worden. Eerst studeren, waarbij je je verplicht in de schulden steekt. Dan ben je klaar en is er geen fatsoenlijke baan te vinden. Keihard werken in een traineeship met nauwelijks salaris en vervolgens geen huis te vinden en geen hypotheek te krijgen.”

Wat hebben we er in de Kop aan als jij Kamerlid bent?

„Sowieso is het natuurlijk goed voor korte lijnen in Den Haag. Het is lang geleden dat het CDA een

Kamerlid uit deze regio had, die weet wat hier speelt en wat er belangrijk is. Om de Kop beter op de agenda te krijgen in de landelijke politiek.”

Met als belangrijkste?

„Bereikbaarheid. In de breedste zin. We zitten de komende jaren te springen om personeel voor de marine, voor Pallas in Petten. Maar dan moet je ook goed bereikbaar zijn. Dan moet je de woningen hebben. Dan moet je zorgen voor een aantrekkelijke woonomgeving voor jong en oud. Als het goed gaat met de marine, gaat het goed met Den Helder en omgeving, maar ook andersom.”

Ben jij nu de zoveelste die ons een vierbaans N9 gaat beloven?

„Nee. Ik ben niet zo van het beloven. Ik beloof dat ik me hiervoor ga inzetten en waarmaken wat mogelijk is.”

’Ik blijf in Den Helder wonen’

Harmen Krul woonde de eerste zes jaar van zijn leven in Laren, in 't Gooi. Zijn moeder 'een ras-Helderse' wilde terug naar Den Helder. Dat werd Huisduinen. „Maar als je me vraagt: waar ben je opgegroeid, dan zeg ik op de Streepjesberg.” Altijd te vinden bij voetbalclub FC Den Helder dus, als niet onverdienstelijke centrale verdediger tot en met de A1.

Hier ging hij naar het Lyceum, naar toenmalig OSG Nieuwediep, naar het KIM. Werkte als barman in Odeklonje.

Krul woont nu aan de Weststraat met zijn vriendin Eline en kitten Gijs. En daar blijft hij wonen. „Ja! Deze stad is mijn thuis. En ik vind het goed als de Tweede Kamer een afspiegeling is van de samenleving. Daar hoort regionale spreiding bij. En bovendien; in mijn huidige werk zit ik ook in Den Haag, voor zover het door corona niet met videobellen gaat.”

„Nee, voor Eline is dat geen belasting. Zij is ook marineofficier en we zijn wel wat gewend, qua flexibiliteit. Zij is net terug van zes maanden in Irak.”

Militairen die pang-pang moeten roepen. Ik was er bij en het is verschrikkelijk. Dat je mensen vraagt om hun leven te wagen en ze niet de spullen geeft die ze nodig hebben